

PRZĘSŁO (4) *sb n*

przęsło (4), [**prząsło**].

sg G *przęsła* (1). ◇ [*L* *przęśle.*] ◇ *pl* [*N* *przęsła.*] ◇ G *przęsł* (1). ◇ *A* *przęsła* (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Element konstrukcyjny, umieszczony pomiędzy dwoma podporami (fragment ogrodzenia, mostu itp.); perticarum Cn (4): Iakom ya przes czelacz swoya nye pobral zerdzy sosnovych ssyedminasczye prząsł slyachetnemv stanislavovi *ZapWar 1534 nr 2544*; [Ci mieszczanie blanków powinni opravować w Sieradzu koło zamku, tych przęsł, które mają wymierzone, i z basztami, a teraz nie opravują. *LustrWpol II 20*; mieszczanie łomzieńscy [...] *przęsła [mostów]* swe napravują i dla tak złego przejachania i trudnego furmani tamtędy nie jadą. *LustrMaz II 72, 92; KsięgiSqdWiej 1523 nr 7426*].

Zwrot: »przęsła (za)grodzić« = ustawić fragment płotu [szyk zmienny] (3): Kmiećie ktorzy przęflá grodzá dla szkody/ á ktory dniem pośledzey ony przęflá rozmierzone zágrodzi/ ma bydź karan *GostGosp 112, 112.*

DDJ